

Original article

Kent Kimliğinin Mekânsal Yansımaları: Siirt Güres Caddesi Örneği Spatial Reflections of Urban Identity: The Example of Siirt Güres Avenue

Mehmet Tan ^a & Galip Bayezit ^{b, *}

^a Department of Sociology, Faculty of Science and Literature, University of Siirt, Siirt, Türkiye

^b Independent Researcher, Bingöl, Türkiye

Özet

Kentlerin kimliksel kurguları, kentleri birbirinden farklı kılmaktadır. Ancak modernleşme ile birlikte kentlere müdahaleler gerçekleşmekte ve kent planlamaları ile kentler benzeşmeye başlamaktadır. Kentlerin kültürel kimlikleri daha ziyade tarihsel bir arka plana dayanırken yeni kent anlayışları, otobiyografik kopmalara neden olabilmektedir. Özellikle tüketim çağı olarak da isimlendirilen günümüz dünyasında, tüketim üzerinden yeni kurgusal kent kimlikleri ön plana çıkmaktadır.

Farklı kimlikleri bir arada barındıran Siirt kent merkezi, modernleşme ile birlikte geçiş süreci yaşamaktadır. Bu geçişin okumasını Güres Caddesi üzerinden gerçekleştirmek mümkündür. Çalışma; kent, mekân, kimlik kavramlarından hareketle Siirt Güres Caddesi'ni sosyolojik bir okumaya tabi tutmayı amaçlamaktadır. Geleneksellikten modernliğe geçerken kent kültüründeki geçişler, ara formların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Güres Caddesi bu geçiş sürecini yansıtmakla birlikte, "çoklu kimlik mekânlarının" bir araya gelmesine olanak sağlayan bir hüviyete sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Mekân, Kimlik, Kentleşme, Modernleşme, Çoklu Kimlik Mekânları.

Abstract

Identity constructs of cities make cities different from each other. However, with the modernization, interventions are taking place in the cities and cities are starting to become similar with urban planning. While the cultural identities of the cities are mostly based on a historical background, new urban understandings can cause autobiographical ruptures. Especially in today's world, which is also called the age of consumption, new fictional city identities come to the fore through consumption.

The city of Siirt, which has different identities, is experiencing a transition period with modernization. It is possible to read this passage through Güres Street. The study aims to subject Siirt Güres Street to a sociological reading based on the concepts of city, space and identity. These transitions in urban culture, while transitioning from traditional to modernity, cause the emergence of intermediate forms. While Güres Street reflects this transition process, it has an identity that allows "multiple identity spaces" to come together.

Keywords: Place, Identity, Urbanization, Modernization, Multiple Identity Spaces.

Received: 29 August 2023 * **Accepted:** 25 September 2023 * **DOI:** <https://doi.org/10.29329/ijiasos.2023.607.1>

* Corresponding author:

Bayezit Galip received his doctorate degree from İnönü University, Department of Sociology. He is currently continuing his academic studies outside the university. Her research interests include the identity, urbanization, modernization. He has lived, worked, and studied in Bingöl, Türkiye.
Email: galipbayezit65@gmail.com

GİRİŞ

Kentler, modern dünyanın göstergelerini ihtiva etmektedir. Kentlerin kültürel özellikleri modernleşme ve küreselleşmenin etkisiyle birbirine benzemeye başlamaktadır. Bu benzerlikler kentlerdeki mekânsal farklılıkları azaltmakta ve benzer göstergeler üzerinden var olmayı sürdürmektedir. Geleneksel özelliklerini de sürdürme eğiliminde olan bazı kentlerin ara form ya da geçiş aşaması olarak ifade edeceğimiz bir süreci yaşamaktadır. Tarihi kentlerin mekânsal özellikleri tarihsel kurgu üzerinden inşa edilirken bazen de söz konusu mekânlar modernleşmeye ve küreselleşmeye karşı temel özelliklerini koruyamamaktadır.

Kurgusal kentlerin mimari özellikleri kentlerin kişiliğini oluşturmaktadır. Köksal'ın belirttiği üzere birçok mimari eser, kentlerin kişilik çizgisini oluştururken aynı zamanda kentin silüetini de belirlemektedir. Kentte yaşayan toplum için kentin anlamlı, tanımlanabilir, açık, okunabilir ve sağlıklı bir çevre oluşması, kenti oluşturan renk, doku, boyut, doluluk, boşluk oranlarının bir hiyerarşi içinde algılanmasına bağlıdır (2009: 70). Hayatın olağan akışı içerisinde kent ve mekânın birbiriyle uyumlu olması, orada yaşayan insanların yüklediği anlamlar ile ilişkilidir. Kentin dokusu ve ruhu, topluluk için bir anlam taşıması hâlinde değer yüklü olmaktadır. Bu çerçevede mekânların ruhunun olması ya da mekânların dile gelmesi toplumun verdiği değer ile mümkün olabilmektedir.

Kentlerin tarihsel özelliklerinde ve kültürel varlıklarından keskin bir kopuşun yaşanması mümkün olmamaktadır. Bu bağlamda ara form olarak geçiş mekânlarının üretilmesi anlamlı olmaktadır. Geçiş mekânları, bir taraftan gelenekseli hatırlatan sembolleri içerirken diğer taraftan modern ikonlar üretmektedir. Kapitalizm kültürünün ürünleri olan küresel markaların burada yerel ürün ve mekânlar ile bir arada bulunması, bu geçiş sürecinin somut göstergelerindedir.

Siirt kentinin, modernleşme ve küreselleşmeye paralel olarak tarihsel bağlarından bir kopuş yaşadığını söylemek mümkündür. Aslında, tarih boyunca Siirt kent merkezinde farklı etnik ve dini unsurlar varlık bulmuşlardır. Hem İslamiyet'ten önceki hem de sonraki dönemlerde burada Ermeni, Gregoryen, Keldanî, Katolik, Süryanî, Yakubî ve Yezidî gibi farklı dinî inançlara mensup azınlıklar yaşamışlardır (Özgen ve Karadoğan, 2009: 67). Siirt, toplumsal yapı açısından farklı kimlikleri bir arada barındıran nadir kentler arasında yer almaktadır. Bu bağlamda farklı kültürlerin kimliksel yansımalarını kentin toplumsal yapısında görmek mümkündür. Burada Türkçe, Kürtçe, Arapça gibi farklı diller konuşulduğu için Siirt, çok dilli/kültürlü bir kenttir. Bununla birlikte göçebelikten kent hayatına geçen göçerlerin (Koçer) de burada bulunması, kültürel çeşitlilik açısından Siirt'e katkı sunmaktadır. Dolayısıyla çalışmanın Siirt kent merkezi örneğinde yapılması ciddi avantajlar sunmakta, araştırmayı anlamlı kılmaktadır.

Çalışma; kent, mekân, kimlik kavramlarından hareketle Siirt Güres Caddesi'ni sosyolojik bir okumaya tabi tutmayı amaçlamaktadır. Geleneksellikten modernliğe geçiş sürecinde kent kültüründe,

ara formların ortaya çıkması kaçınılmaz hâle gelmektedir. Güres Caddesi, bahse konu geçiş sürecini yansıtmakla birlikte çoklu kimliklerin ve mekânların bir araya gelmesine imkân tanımaktadır. Zira burada toplumun farklı kesimlerine hitap eden mekânların varlığı, caddenin kimliksel farklılığı barındıran “çoklu kimlik mekânlarının” somut göstergesidir.

Kentsel Mekân ve Semboller

Kent, yapısı ve içeriği ile birlikte içinde bulunan unsurları etkilemektedir. Özellikle kentler mekânlar üzerinde somutlaşmakta ve kent görünümü bu mekânlar üzerinden inşa edilmektedir. Mekân, kentin sembolü, silueti veya yüzü olabilmektedir. Mekânlar da kentin kendine has dinamiğinden etkilenmek suretiyle oluşmaktadır. Karakaş'ın (2019: 18-19) dikkat çektiği gibi kent mekânı, kültürel birikimin ve toplumsal ilişkilerin hem taşıyıcı aracı hem de yansıtıldığı bir ayna olarak karşımıza çıkmaktadır. Mekân, bir metanın veya göstergenin çok ötesinde çokluğun ve çeşitliliğin temsil edildiği bir konuma karşılık gelmektedir.

Kentsel mekânların yapısı ve muhteviyatı kentin dinamik, canlı, heterojen ve kompleks özelliklerini taşımaktadır. Alver'in (2012: 9) belirttiği gibi kent, toplumsal ilişkilerinin ötesinde ekonomik, dini ve siyasi gelişmelerin ve buna mukabil pek çok unsurun ortaklaşa gerçekleştirdiği bir düzendir. Değişim ve dönüşüm potansiyeli yüksek ve dinamik bir yerleşim birimi olan kenti; nitelikleri ve özellikleri ile tek bir eksenle açıklamak zorlaşmaktadır (Karakaş, 2019: 15). Kentlerin değişimi ve dönüşümü kentsel dinamiklere paralel gerçekleşmektedir.

Kentsel mekânlar, insanların dış dünyasını kuşatmaktadır. Kent insanı, bu dış dünya ile çevrilirken ondan etkilenmemesi mümkün değildir. İnsanın içsel hayatı ile dışsal dünyası iç içe geçmektedir. Modernlik, modern toplumdaki belli bir hayat tarzına tekabül etmektedir. Aslında modern toplumun içsel hayatımıza dâhil oluşuna da indirgenmiş bir hayat olduğunu söylemek mümkündür. Dış dünya, bireyin iç dünyasının bir parçası hâline gelmektedir. Dış dünyanın esas unsuru durmayan bir akışa indirgenmektedir. Bu dünyanın ele avuca sığmaz, parçalı ve çelişkili anları da bireyin iç hayatına da dâhil olur (Frisbey, 2012: 67). Bu bağlamda, kent mekânları insanların dışsal dünyasını oluşturmakta ve içsel hayatını etkileyebilmektedir.

Kent mekânları aynı zamanda anlam ve sembol üretmektedir. Kentin mekânsal biçimlerinin anlaşılması için ilk önce bu biçimin simgesel niteliğinin soruşturulması gerekmektedir. Kent, her tür işaret ve simgeyi içermesi hâlinde, kentlinin bunlara verdiği mesajı anlamak mümkündür. Kişilerin kendilerini çevreleyen mekâna karşı takındıkları tavır ve bu mekânı nasıl algıladığından yola çıkılarak kent mekânlarının tahlili kolaylaşmaktadır (Harvey, 2009: 38). Kentin anlaşılması için, hem kent mekânlarının sembolleşerek somutlaşması ve bu semboller üzerinden kentlinin mekânlara yüklediği anlamların neler olduğunun okunabilmesi gerekmektedir.

Kentler, bir iktidar alanı olması açısından politik bir arenaya dönüşebilmektedir. Bu bağlamda kent planlaması, politik ya da toplumsal amaçlardan yalıtılmamıştır. Kentlerin, bir tahakküm alanı olarak kullanılması, sokaklara da yansımaktadır. Sokakların isimlendirilmesi, konumlandırılması ve biçimi, yapıların ideolojik unsurların kamusal yansımalarının önemli örneklerdendir. (Çelik, Favro ve İngersol, 2011: 11). Her ideolojik yapı, kendi tasavvurlarını somutlaştırmak istemektedir. Bunun en kolay yollarından biri kentsel mekânların isimlendirme ya da yeniden isim vermedir. Kentin yönetimi farklı ideolojik bir yapıya geçtiğinde bu durum sıklıkla karşılaşılan bir durum olmaktadır. Ayrıca ideolojik düşünceye uygun mekânların üretimi ve üretilen mekânların kullanım amaçları ideolojinin dünya tasavvurlarını yansıtmaktadır.

Günümüzün modern kentleri, karşıt temalar temelinde ayrışabilmektedir. Bu ayrışım temaları, kırsal/kentsel, geleneksel/modern, bireysel/kolektif, eril/dişiil vb. melez kültürel figürler ve yeni/ayrık ya da bütünleşik alt kültür formlarını oluşturabilmektedir. Heterojen ve kozmopolit özellikleriyle bir taraftan farklı kurumsal ağların ortaya çıkmasına neden olurken, diğer taraftan gündelik yaşam kültürünü parçalı, atomik, ayrık ve de eklettik bir yapıya büründürmektedir. Kentin farklılaşan bu mekânsal coğrafyası ve kentteki heterojen unsurların radikal çoğalması nedeniyle kentler eski silüetlerini kaybetmektedirler (Aytaç, 2007: 202). Kentlerin kaotik ve diyalektik yapısı kentin geleneksel kültür ve kimliğini eritirken modern kentler olan kapitalist kentlerin özelliklerini daha çok taşımaktadırlar. Böylelikle kent içerisinde geleneksel mekânlar modern dünya içerisinde önemini ve anlamını yitirebilmektedir.

Kent ve kentsel mekânlar bir anlama sahip ve değer yüklü olabilmektedir. Alver'in de dikkat çektiği gibi mekân, değer yüklüdür ve neredeyse tüm değer yargılarının oluşumuna ve süreçlerinde ortaklık etmekte, şahit olmaktadır. Bu bağlamda mekânı değişimden ya da dünya görüşünden bağımsız düşünmek mümkün değildir. Çünkü mekân, kimliğin yansıması olmakta, toplum için bir referans alanı olarak karşımıza çıkmaktadır (2007: 20). Kent mekânları zamanın ruhuna göre anlam ve değer kazanabildiği gibi bazen de zamanla anlamını yitirebilmektedir. Bu bağlamda her bir mekânın insanların verdiği anlam üzerinden hiyerarşik bir yapıya bürünmesine neden olabilmektedir. Aytaç (2013: 155), kent mekânlarının taşıdığı imge ve söylemin yeni vizyonlara bağlı olarak değişime uğradığını ifade etmektedir. Bir zamanlar değerli olan bir mekân itibarını kaybedebilirken bazı mekânlar da ayrıcalıklı bir kimliğe dönüşebilmektedir. Mekân, geçmiş ile bugünü bir araya getirerek eklettik bir kimliğe de bürünebilmektedir.

Kent mekânlarının hiyerarşik yapısı mekânın müdavimlerine de sirayet etmektedir. Mekânın hafızasının orada bulunanlar için anlam taşıması hâlinde mekânın belleği, bireyin belleği için de anlamlı hâle gelmektedir. Tarihsel izleklerini koruyabilen mekânlar insanlar için önemli ve anlamlı olabilmektedir. Ancak modern zamanın ruhunu da içermeye başlaması mekânın eklettik bir kimliğe

sahip olmasını da sağlamaktadır. Bu bağlamda modern zamanda mekânın belleği modernliği içermesi ile melez bir kimliği yansıtmış olmaktadır.

Sosyal olayları ve olguları kendi bağlamında değerlendirmek gerekmektedir. “Bağlam” olgusu üzerinden yapılan izahlarda en sık vurgulanan ifadeler; tarihsel ve toplumsal koşullardır. Burada, aynı kumaşın iki yüzü olan zaman ve mekân kavramlarının birbirleri ile olan etkileşimi önem arz etmektedir. Mekân, zamanı belirlerken; zaman eski mekânların yerine yenilerini ikame etmektedir. Alçayır’a göre, zamanın ruhu mekâna yansımakta, dönemsel olarak mekânsal farklılaşmalar meydana gelebilmektedir. Bu farklılaşmalar, mekânı biçimlendiren kimlik farklılıklarına dayanmaktadır. Kimlik farklılıklarını belirleyen en önemli unsurların ise temelde inanç, yaşam tarzı, politik, etik, ilke ve ideler şeklinde sıralandığı görülmektedir. Geleneksel yerleşim alanlarında mekânın teşkilindeki mantığı, sosyal hayatta, kültürel değerlerde ve coğrafyada bulmak mümkündür. Geleneksel mimarlığın nesnesi olan mekân, sosyal bir gerçekliğe yaslandığı gibi aynı zamanda derin bir dünya görüşüne de dayanmaktadır (2018: 185-186). Geleneksel mekânlar, yaşantıların, zamanların ve tarihin yansımalarını içerirken modernite ile bunlar aşınmaya başlar. Aşınma neticesinde söz konusu mekânlar geçiş mekânları olarak hem geçmişi hem de günümüzü yansıtabilen bir forma sahip olabilmektedir.

Modernitenin kentsel mekânların geçmişlerini unutturabilme potansiyelinin gözardı edilmemesi gerekmektedir. Modernitenin unutturucu tabiatı yeni bir mekân ve zaman tasavvurunda yer almaktadır. Modernite hayatı modern olarak kurgularken yenilikler yolu ile yeni mekânların üretimini kolaylaştırmaktadır (Karaarslan, 2019: 97). Mekânın hafızası modernitenin unutturucu doğası ile mücadelede bazen eklektik bir yapı kazanmak suretiyle varlığını sürdürürken bazen de modernitenin eritici gücü karşısında yeni mekân üretimi ile yenilenmektedir.

Günümüz koşullarında, her mekânın kendine has kültürünü ya da kimliğini koruması tartışılır bir durumdur. Zira modernite mekânları aynılaştırmak suretiyle benzer mekânların üretimini yaygınlaştırmakta ve sıradanlaştırmaktadır. Harvey’in belirttiği üzere kapitalizm sadece mekân üretimi sayesinde ayakta kalmıyor, aynı zamanda mekân üzerinde kurduğu güçlü hâkimiyet ile de varlığını sürdürmektedir (2016: 92). Bu bağlamda mekân üretimi, zamanın ruhuna göre inşa edilmekte, modernitenin etkisi mekânlara yansımaktadır.

Kent Kimliği ve Mekânsal Yansımaları

Kimlik, sosyal araştırmalarda üzerinde yoğun tartışmaların yaşandığı önemli olgulardandır. Kimliğin sahip olduğu özellikler ile tarihsel ve toplumsal pratikteki yeri, bu kavramı daha da önemli kılmaktadır. Bununla birlikte kimliğin, son derece değişken bir yapısının olduğu görülmektedir (Toprak, 2019: 110). Kimliğin oluşma süreci ve sosyal hayata yansımaları toplumdan topluma, zamandan zamana farklılık arz etmektedir.

Farklılığa ilişkin imgelerin inşasında, mekâna dayalı deneyimler ya da mekânsal pratikler temel rol oynamaktadır. Kimlik, esasında farklılığın temasını gösterirken, kimliğe ilişkin semboller de kimliğin ayırıcı hususiyetlerine göndermede bulunmaktadır. Bu bağlamda kimlik ve mekân arasında doğrudan bir ilişkinin varlığı söz konusudur. Kimliğin inşası, farklı ya da başka gruplar ile kurulan temas neticesinde mümkün olmaktadır. Birey, kimlik inşası sürecinde diğer grup veya kişiler ile karşıtlık temelinde konumlanabildiği gibi bazen de başka kimlikleri yâdsıma eğiliminde olabilmektedir (Aytaç, 2013: 148).

Bireysel kimliğin ya da toplumsal kimliğin mekânlara yansımaları olabildiği gibi mekânsal kimlikler; bireysel ya da toplumsal kimlik ile ilişkili olabilmektedir. Birey ya da grup, mekânsal kimlik ile kendini/kendilerini özdeşleştirebilmektedir. Mekânsal ayrımların temelinde kimlik farklılıkları yatmaktadır. Sınıfsal ayrımların oluşturduğu kimliklerin mekânlara yansımaları sonucu her kimliğin kendine özgü mekânları inşa etme ve mekânsal pratikleri geliştirme imkân ve kabiliyeti doğmaktadır. Mekân içindeki deneyimler, mekânsal pratiklerin içselleşmesine bağlı olarak mekânsal kimliklerin zamanla kabul görmesine neden olmaktadır. Böylece her kimliğin, nevi şahsına münhasır bir mekân üretimi söz konusu olmaktadır.

Mekânsal üretimler kimlik, kültür ve deneyim üzerinden gerçekleşmektedir. Üretilen yeni mekânların kalıcı olması mekânsal pratiklerin kabul görmesi ve söz konusu kimlikte bireylerin kendini var etmesi gerekmektedir. Bu sebeple üretilen her yeni mekânın onaylanması kimlik ve mekân ilişkisi içerisinde değerlendirilmesi gerekmektedir. Elbette mekân üretiminin ekonomik, kültürel, ideolojik ve politik bir temelde gerçekleştiği gözardı edilemez. Ancak kimlik yansımaları da mekânın kabulü ve onayı için önem arz etmektedir.

Mekânın kimliği, onu diğer mekânlardan farklı olduğunu göstermektedir. Her mekânın kendine göre farklı özellikleri olması hasebiyle mekânsal kimlikler farklılıklar üzerinden inşa edilmektedir. Ayrıca mekân müdavimleri bu kimliksel ayrımlar üzerinden oluşmaktadır. Müdavimler, kimliklerine uygun mekânsal tercihlerde bulunmaktadır. Bu bağlamda müdavim kimliği ile mekân kimliği arasında açık bir ilişki olduğu anlaşılmaktadır.

Mekânlar, kimlik sembollerini taşımak suretiyle bireylerin kimlik göstergesi olarak işlev görmektedir. Kent bulvarlarında, caddelerinde ya da sokaklarında kimlik göstergeleri rahatlıkla görülmektedir. Her caddenin kendine göre bir kimliğinin olmasının yanı sıra cadde içerisinde farklı kimliklere uygun mekânların olması sebebiyle çoklu kimliklerin varlığı da söz konusudur. Kent kimliği kentin sosyokültürel özellikleri ile yakından ilişkilidir. Bu bağlamda kentin sosyokültürel kimliği de kent mekânlarına yansımaktadır.

Siirt Güres Caddesi'nde Etkileşim, Deneyim ve Çoklu Kimlikler

1923 yılında vilayet statüsünü alan Siirt, kent kültürüyle geç tanışmış ve pek gelişme sağlayamamıştır. Bu dönemin mahallelerinden olan İnönü, Ulus, Sakarya ve Dumlupınar şehrin merkezi konumunda olmasına rağmen söz konusu mahallelerin sokakları oldukça dar ve düzensizdir. Ayrıca şehir, imar planından yoksundur. 1950'li yıllara doğru Tınaztepe, Batı, Ülkü ve Karakol mahalleleri yavaş yavaş gelişme göstermiştir. Bu döneme kadar şehrin en işlek yeri cadde niteliğinde olmayan fakat dönemin koşullarına göre cadde olarak anılan Cumhuriyet Caddesi'dir. Bu cadde üzerinde atölyeler, giyim, gıda ve iş merkezlerinin yer alması nüfusun burada yoğunlaşmasına neden olmuştur. 1960'lı yıllara doğru şehir merkezinin plato yüzeyine doğru gelişim göstermesiyle birlikte bu alanda eski mahallelere oranla daha planlı ve düzenli yapılaşmalar ortaya çıkmıştır. Ayrıca Conkbayırı, Alan, Tınaztepe ve Doğan mahalleleri gelişimlerinin büyük bir bölümünü tamamlamışlardır. 1970'li yıllara doğru Bahçelievler, Yeni ve Evren mahalleleri imara açılan tarım alanlarıydı. Şehrin en işlek ve en yoğun nüfuslu caddesi olan Güres Caddesi de bu dönemin sonlarına doğru imara açılmıştır (Özgen ve Karadoğan, 2009: 67-69). Güres Caddesi'nin imara açılması ile cadde, şehrin gelişim yönünü belirlemiş, zamanla şehrin merkezi konumuna oturmuştur.

Cadde, imara açıldığı ilk zamanlarda trafiğe açık bir şekilde hizmet vermekteydi. Yıllarca bu şekilde işlev gördükten sonra 2000'li yıllarda cadde, araç trafiğine kapatılarak farklı bir hüviyet kazanmaktadır. Artık insanlar, caddede daha çok vakit geçirmeye başlar ve bir sosyal mekâna dönüşür. Ayrıca caddenin ismi 1964-1966 yılları arasında Siirt'te valilik yapan Şevket Güres'ten gelmektedir (www.artisiirt.com). İsmi daha sonra Hz. Fakirullah Caddesi olarak değişmesine rağmen hâlen Güres Caddesi olarak bilinmektedir.

Güres Caddesi; ekonomik, sosyal, kültürel ve politik etkinliklerin alanı olarak Siirt'in sembol mekânları arasında yer almaktadır. Sosyo-ekonomik olarak her kesime hitap eden ticarî mekânların varlığı caddeyi ekonomik bir alana dönüştürmektedir. Buradaki mekânların hem geleneksel hem de modern semboller taşıması caddenin "çoklu kimlik mekânlarını" barındırdığını göstermektedir. Ayrıca eski Siirt'ten yeni Siirt'e geçiş sürecini en iyi yansıtan mekânlardan olduğunu söylemek mümkündür. Siirt'in eski çarşısı olan helvacılar çarşısından bir çıkış güzergâhı üzerinde yer alması, caddeyi yeni bir ticari alana dönüşmesini güçlendirmektedir. Söz konusu caddenin çıkışında Siirt Üniversitesi'nin merkez kampüsünün bulunması aslında yeniliğe ve modernliğe kapı araladığını göstermektedir. Üniversitenin caddeye yakın bir yerde kurulması caddenin gelişimini olumlu yönde etkilemektedir.

Kültürel yapıdaki farklılık ve çeşitlilik kent mekânlarına da yansımaktadır. Merkezi konumda bulunan caddelerin üzerinde yer alan mekânlar, kentin kültürel ve ekonomik özelliklerini ihtiva etmektedir. Gittikçe artan ve kente eklemlenen çeşitli sosyokültürel ve sosyodemografik özelliklere sahip bireylerin nüfus yoğunluğuna bağlı olarak merkezi konuma gelen caddeler, bireylerin ihtiyaçlarına hitap edecek şekilde şekillenmekte, bünyesinde barındırdığı kamusal alan/yer/mekânlar bağlamında

sürekli bir dönüşüm geçirmektedir (Derin, 2021: 170). Güres Caddesi de zaman içerisinde değişim gösterirken caddeyi tüketen bireylerin, caddeden istifadelerini sürdürdüklerini söylemek mümkündür. Caddenin gece saatlerine kadar bireyler tarafından tüketilmekte ve canlılığını korumaya devam etmekte olduğu görülmektedir.

Mekân, toplumsal ilişki ve etkileşim ile öne çıkmaktadır. Toplumsal aktörler buralarda gündelik yaşam ve pratiklerini gerçekleştirirken toplumsal ilişki ve etkileşimlerini de sergilemektedir. Güres Caddesi de toplumsal ilişki ve etkileşimlerin yaşandığı ve şekillendiği toplumsal mekân olarak varlık göstermektedir. Toplumsal mekânlar, sadece atmosferini soluduğumuz yerler değildir. Aynı zamanda yaşam tarzımızın belirlenmesinde etkin rol oynayan sosyal, kültürel, siyasi bir coğrafyadır. Burada kişiler arası dostluklar, kavgalar, ötekileştirmeler, tanımlamalar, tavırlar, hafıza oluşumları, politik ayrışmalar, gruplaşmalar/klikleşmeler, statü farklılıkları, toplumsal köken ayrışmaları, muhit farklılaşması ve iktidar kavgası gibi insanî varoluş biçimleri yaşanmaktadır (Karaş, 2019: 23).

Kentin kamusal mekânları, sosyal etkileşim alanları olmaları hasebiyle toplumsal karşılaşmalar buralarda gerçekleşmektedir. Ayrıca bu tür mekânların buluşma, karşılaşma, rastlaşma gibi işlevleri bulunmaktadır. Bu yönüyle kamusal mekânlar sosyal işlevler görmektedir. Bu mekânlar, çoğu insan için gün içerisinde uğranılan yerler olarak kabul görür. İnsanlar, burayı buluşma noktası olarak belirlerken aynı zamanda birkaç saat vaktin geçirildiği bir mekâna dönüştürür. Doğal olarak insanların sıkıcı bir günün ya da monoton geçen zamanın rutininin sıyrılma eğilimleri beslemesi sonucu bireyler kendilerini kamusal mekânlara savurmaktadır. Kentlerde gündelik yaşam genelde, tüm canlılığı, akışkanlığı ve sıradanlığı ile bu mekânlarda atmaktadır. İnsanlar gündelik hayat içerisinde zaman boşluklarını değerlendirmek ve gündeliğin sıkıcılığından geçici olsa da sıyrılmak için çoğunlukla bu tür mekânlarda vakit harcarlar (Aytaç, 2007: 213). Güres Caddesi sosyal karşılaşmalar ve buluşmalar için oldukça elverişli olup sosyalleşme mekânı olarak işlevsel bir rol üstlenmektedir. Caddenin trafiğe kapalı olması, insanların yürüme alanı olarak tercih etmesini sağlamaktadır. Ayrıca caddenin yürüme mesafesi olarak da elverişli olması sık tercih edilen bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Burada gündelik rastlaşmalar sıklıkla görülmektedir. Bu rastlaşmalar cadde üzerinde bulunan mekânlarda sosyalleşmeyi artırmaktadır. Gündelik hayatının rutiniğinden ve sıkıcılığından sıyrılmak isteyen bireylere, Güres Caddesi bir alternatif olmaktadır.

Güres Caddesi, sosyal etkileşim alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Burada insanların birbirleriyle rastlaşmalar sonucunda bir sosyal etkileşim ritüeli olan selamlaşma ile insanlar, sosyal etkileşim sürecine girmektedir. Akabinde konuşmanın derinleşmesi amacıyla mekân tercihinde bulunarak bir mekânda sohbetler gerçekleştirilir. Sohbet alanı olarak tercih edilen mekânlar farklılık arz etmektedir. Bir kamusal alan olması sebebiyle caddede her kesimin kendini bulacağı bir mekânın varlığı söz konusudur.

Mekânsal pratikler hiçbir zaman tarafsız değildir. Belli bir ideoloji çerçevesinde oluşan mekânlar ve bu mekânlarda gerçekleşen pratikler söz konusu ideolojinin taşıyıcısı olabilmektedir. Toplumdaki eşitsiz güç ilişkilerinin bir aracı ve örtülü bir ifadesi olması cihetiyle mekân politiktir (Alkan, 2019: 179). Kentlerin ve kent mekânlarının politik bir anlam kazanması kentlerin ve mekânların siyasi yönünün ağır basması ile ilişkilidir. Bazı kentlerin siyasi tercihlerindeki yoğunluk ve ağırlık kentin siyasi bir kimliğe sahip olmasını sağlamaktadır.

Kentlerdeki ideolojik ve toplumsal dönüşümler neticesinde sürekli cadde ve meydan gibi bazı mekânlar yeniden dönüşmektedir. Kentte üretilen ya da düzenlenen bu mekânlar, kentsel kamusal alanlarda oluşturulmak istenilen siyasi/ideolojik, kültürel, sanatsal, ekonomik ya da ticari toplum modeli oluşturmaya temel teşkil etmektedir (Derin, 2021: 162). Bu bağlamda Güres Caddesi'ne yapılan müdahalelerin ve eklenen yapıların ideolojik boyutu da bulunmaktadır.

Güres Caddesi'nin siyasi bir alana dönüştüğü ideolojik unsurların varlığı ve yerel yönetimdeki ideolojinin caddeye müdahaleleriyle anlaşılmaktadır. Cadde, Cumhuriyet meydanının hemen yanı başında bulunduğundan, insanları siyasi mitinglere kanalize etmesini sağlayan bir mekân işlevi görmektedir. Ayrıca miting sonrası buluşma noktası olarak da caddedeki mekânların tercih edildiği görülmektedir. Yine miting ve siyasi olayları değerlendirmek amacıyla insanlar, Güres Caddesi'nde bir araya gelmektedir. Dolayısıyla Güres Caddesi'ni, politik bir alanın yanı sıra ekonomi politiği bağlamında da ele almak mümkündür. Kapitalizmin kentlere etkisi ve doğal olarak Güres Caddesi'ne etkisi kaçınılmazdır. İktidarlar toplumları denetim altında tutmaya çalıştıkları gibi kentleri de denetim altına almayı amaçlayabilmektedir (Alkan, 2019: 185).

Hayatın olağan akışı içerisinde mekânlar değişime uğradığı gibi Güres Caddesi de zaman içerisinde dönüşüm geçirmiştir. Caddeye yapılan müdahaleler ile cadde yeni bir kimlik kazanırken caddenin yeni işlevler de kazanmasına neden olabilmektedir. İmara açıldığında trafiğe açık olan caddenin, daha sonra trafiğe kapatılarak insanların yoğun olarak kullandığı mekâna dönüştüğü görülmektedir.

Güres Caddesi'nin yenilenmesi ile ilgili tartışmalar ve yoğun talepler sonucunda belediye, caddenin yenilenmesi için proje hazırlamıştır. Belediyenin konu ilgili bilgilendirmeler yerel basında yer almıştır. Buna göre caddenin yenilenme gerekçeleri şu şekilde izah edilmiştir:

Siirt Belediyesinin 2021 Ocak döneminde ait 'Gündem Dışı' alınan Meclis kararında şu sözlere yer verildi, "Siirt ili Merkezi İlçesi Bahçelievler Mahallesi ile Yeni Mahallesi sınıırı olan Hz. Fakirullah (Güres) Caddesinin taşıt trafiğine kapalı alanında yapılması planlanan rehabilitasyon projesi ile ilgili Belediye Birimlerinden alınan görüşler de dikkate alınarak yapılan değerlendirmede, mevcut caddenin şehrimizin simgesi hâline geldiği, orta refüjde yer alan Belediyemize ait iş yerleri nedeniyle söz konusu alanın iki ayrı cadde şeklini aldığı ve rekreasyon alanının bütünlüğünün bozulduğu, söz konusu yapıların

kaldırılarak modern hâle getirilmesi yönünde vatandaşlardan yoğun talepler geldiği, ticari birimlerin servis ihtiyaçları nedeniyle yüklü araçların caddeyi kullanması mevcut zemin kaplamalarının sürekli zarar görmesine yol açması ve tamirat işlemlerinde güçlükler yaşanması, yaya trafiğini kesen ve caddeye dik bağlanan taşıt trafiğine açık yolların yaya trafiğine engel olmayacak şekilde yeniden kotlandırılması gerektiği, söz konusu alanda yeşil alan oranının azlığı, orta refüjlerde yer alan işyerleri nedeniyle mevcut yeşil alanların korunması ve bakımında güçlükler yaşanması, bölgedeki yağmur suyu ve kanalizasyon hatlarının kapasitelerinin artırılarak yenilenmesi gerektiği ... anlaşılmıştır (www.siirtpress.com).

Yenilenen caddede dikkat çeken husus, orta refüjdeki işyerlerinin kaldırılması ve caddeye modern bir görünüm kazandırılmasıdır. Orta refüjdeki mekânların kahvehane tarzı dükkânların ağırlıklı olduğu görülmekteydi. Cadde üzerinde gerçekleşen yenileme çalışmaları sonucunda kahvehanelerin varlığını sürdürdüğünü söylemek mümkündür. Cadde üzerinde kahvehane dışında kafelerin varlığı sosyalleşme mekânlarına ihtiyaç duyulduğuna işaret etmektedir.

Güres Caddesi'ne, orta refüjdeki kahvehaneler kaldırılırken, ışıklandırma ağırlıklı modern bir görünüm kazandırıldı. Kentlerde mekânların işlevselliğinin yanı sıra parlıtlı, şenlikli, gösterişli olması kentli bireylerin giderek daha fazla bu mekânlara yönelmesine neden olmaktadır (Aytaç, 2017: 15). Yenilenen Güres Caddesi kentli bireylerin uğrak yeri olmayı sürdürmektedir. Özellikle ışıltılı ve parlıtlı yeni görünümü caddeyi çekici kılmakta ve insanların orada yürüyüş yaparak zaman geçirmesini kolaylaştırmaktadır. Yazları aktif hâle gelen su fiskiyeleri çocuklar için bir oyun alanına dönüşebilmektedir. Gecenin geç saatlerine kadar ışıltılı olan cadde, modern bir mekân olarak karşımıza çıkarken aynı zamanda bir sosyalleşme mekânı hüviyeti kazanmaktadır.

Güres Caddesi, karşılaşmaların ve buluşmaların bir mekânı olmanın yanı sıra görmenin ve görülmenin de bir mekânı olduğunu söylemek mümkündür. Özellikle gösteri ve tüketim toplumunda bu durum, daha önemli bir hâl almaktadır. "Görmek ve görülmenin yaşamsal bir önem taşıdığı gösteri toplumunda bireyler için "burada" ya da "orada" bulunmak özel bir anlam taşımakta" (Birok Özerk, Akgün Yüksekli, 2010: 86) ve bireyler bulunduğu mekânlarda kendini göstererek görülmeyi pekiştirmektedir.

Modernlik ile birlikte caddeler birbirlerine benzemeye başlamaktadır. Yerelliğin farklılıkları modernleşme ile yavaş yavaş erimeye başlarken yerellik kısmî olarak kendini gösterebilmektedir. Urry'nin (2015: 113) "çağdaş toplumlardaki pek çok yerelliğin, oldukça hızlı ekonomik yeniden yapılanmanın farklı biçimleri tarafından dönüştürülüyor" olması tespiti, Siirt kent yerelliği için de geçerli olduğunu söylemek mümkündür. Güres Caddesi, modern görünüme sahip olurken yerelliğini yavaş yavaş yitirebilmektedir. Buna rağmen caddedeki bazı ticarî mekânların yerelliği yansıttığı da görülebilmektedir. Bu bağlamda cadde üzerinde Siirt fıstığı ve bittim sabunu gibi yerel ürünlerin bulunduğu ticari mekânların olması yerelliğin ticari boyutunu ortaya koymaktadır.

Küreselleşme kentleri farklı boyutları ile etkilemektedir. Kentler küreselleşme sürecine bağlı olarak sadece ekonomik yapıda değil, aynı zamanda kentlerin fiziksel ve topografik yapısında da önemli değişiklikler yaşanmaktadır. Ayrıca farklı toplumsal grupların eğlence, tüketim ve yaşam alanlarında gözlemlenen değişimler kentin kültürel alanda yaşadığı değişimi göstermektedir (Geniş, 2011: 52). Güres Caddesi, kentin yeni yerleşim alanlarının belirlenmesi sonucu açılan bir cadde olması açısından topografik yapının değişimine ışık tutarken serbest zaman anlayışının değişimini de içermektedir. Geleneksel boş zaman geçirme mekânı olarak kahvehaneler varlığını sürdürürken bunun yanında modern görünümüleri ile kafeler de burada yerini almaktadır. Özellikle ulusal ve küresel markaların buralarda yerelin yanında alan açması hem ekonomik hem de kültürel bir mücadelenin varlığını göstermektedir.

İnsanlar, sokakları, bulvarları ve caddeleri tüketirken bu mekânlarda bulunan tabelalar ve vitrinler yalnızca meta değiş-tokuşunu ve dolaşımını güçlendirmek için vardır (Gross, 2017: 155). Güres Caddesinin insanlar tarafından tüketilen bir mekâna dönüşmesi caddenin bir tüketim alanına dönüştüğüne de işaret etmektedir. Lefebvre'nin (2014: 23) eleştirel ifadesi ile “provoke edici, iştah açıcı bir sergi malzemesi hâline gelen ürün, insanları da birbiri için sergi malzemesi hâline” getirmektedir. Bu çerçevede cadde üzerinde yer alan mekânlarda, insanları etkilemek için gerekli görsellikler, semboller, ideolojik söylemler kullanılmaktadır. “Örgütler için artan rekabet ve işgücü hareketliliği, çalışanlar için ise sınırsız kariyer fırsatları ve sık yaşanan iş transferleri” (Güngörmez, Demirbağ ve Yozgat, 2017: 13) de bu durumu tetikleyen etkenlerdir.

SONUÇ ve DEĞERLENDİRME

İnsanlık tarihindeki önemli dönüm noktalarından biri göçebelikten yerleşik hayata geçiş sürecidir. Yerleşik hayata geçtikten sonra tarihin seyri değişmiş, kent hayatı yeni ilişki tarzlarını ortaya çıkarmıştır. Günümüzde ise kent, modern dünyanın yaşam alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Kentlerin; heterojen yapısı ve modernitenin etkisi ile her geçen gün geleneksel yapılarından uzaklaştıkları görülmektedir. Kentlerin kimlik kurguları ve kültür yapıları günümüz dünyasının modernite, küreselleşme ve tüketim kültürü gibi dinamikler karşısında değişime uğradıkları gözlenmiştir. Hiyerarşik bir yapıya sahip olan kentlerin morfolojisi de bu durumu yansıtmaktadır. Kentler gelenekten modernliğe geçen bir kimlik kurgusu ve vurgusu ile inşa edilmektedir. Elbette bazı kentler, tarihsel dokularını korumak suretiyle tarihî kimlikleri ile öne çıkabilmektedir.

Araştırma bulguları, kent mekânları ile kimlik arasında yakın bir ilişkinin olduğunu, kentsel mekânların kimlik farklılıklarını belirgin bir şekilde ortaya koyduğunu, mekânların kimlik yapısı, kurgusu ve özelliği olabildiğini göstermektedir. Bu bağlamda her mekânın farklı bir kimliği temsil ettiği söylenebilir. Bununla birlikte farklı kimlikleri bir arada barındırması, bazı mekânların ayırt edici özelliği olarak dikkat çekmektedir. Bu hususu, çoklu kimlik olarak nitelendirmek mümkündür. Kentsel mekânlar ya

da bu mekânlardan olan caddeler, içerdiği sembol ve kimlikler açısından “çoklu mekân kimlikleri”ne sahip olabilmektedir.

Siirt; etnik ve kültürel özelliği itibari ile çoklu kimliğe sahip bir kent olarak karşımıza çıkmaktadır. Türk, Kürt ve Arapların yaşadığı kentte ayrıca göçebe yaşam tarzından yerleşik hayata geçen göçerler, koçer kimliği ile ön plana çıkmaktadır. Bu bağlamda kentin kültürel olarak çoklu kimliğe sahip olduğu anlaşılmaktadır. Şehir merkezinde ekonomik ve sosyal hayatın en yoğun yaşandığı mekânların başında Güres Caddesi gelmektedir. Güres Caddesi'nin; fiziki konumu ve karakteristik özellikleri itibari ile merkezî bir öneme sahip olduğu anlaşılmaktadır.

Güres Caddesi'nde, sosyo-ekonomik açıdan geleneksel değerler ile modern unsurları bir arada barındıran mekânların mevcudiyeti, çoklu kimliğin göstergelerindedir. Caddeye zaman zaman yapılan müdahaleler, bir türdeşleşmeye doğru gidildiğini gösterse de farklılıkların mekânsal yansımalarına bakıldığında caddenin çok kimlikli yapısını koruduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca kentin önemli buluşma noktalarından olması caddede, her statüye uygun mekânsal ayrışmaları ortaya çıkarmaktadır.

Güres Caddesi'nde geleneksel boş zaman geçirme ve buluşma mekânları olan kahvehaneler, pastaneler ile modern görünümlü kafeler bir arada bulunmaktadır. Işıltılı ve parıltılı yeni hâli, caddeyi oldukça çekici kılmakta, ortama modern bir görünüm kazandırmaktadır. Yine buradaki işyerlerinde yerel kültüre ait öğelere yoğun bir şekilde rastlanması, geleneksel toplum yapısının muhafaza edildiğinin göstergesidir. Bu durum aynı zamanda kent kimliği ile toplumsal yapı arasındaki sıkı ilişkiye de işaret etmektedir.

Ek Beyan

- 1. yazar %50 oranında, 2. yazar %50 oranında katkı sağlamıştır.
- Makalenin tüm süreçlerinde IJIASOS'ın araştırma ve yayın etiği ilkelerine uygun olarak hareket edilmiştir.
- Bu çalışmada herhangi bir potansiyel çıkar çatışması bulunmamaktadır.
- Bu çalışmada etik kurul onayını gerektirecek bir araştırma yapılmamıştır.

KAYNAKÇA

- Alçayır, M. (2018), Bilgi Toplumu Yaklaşımları Bağlamında Zaman ve Mekân Sorunu, M. Çakır içinde, *Bilgi Toplumu Tartışmaları* (s. 167-207), İstanbul: Pales Yayınları.
- Alkan, S. (2019), Mekânın Politikleşmesi ve Mekân-İktidar İlişkisi, M. Karakaş içinde, *Kent, Mekân ve Toplum* (s. 175-195), İstanbul: Tezkire Yayınları.
- Alver, K. (2007), *Steril Hayatlar*, Ankara: Hece Yayınları.

- Alver, K. (2012), Kent İmgesi, K. Alver içinde, *Kent Sosyolojisi* (s. 1-16), Ankara: Hece Yayınları.
- Aytaç, Ö. (2007), Kent Mekânların Sosyo-Kültürel Coğrafyası, *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(2), 199-226.
- Aytaç, Ö. (2013), Kent Mekânları ve Kimlik/Farklılık Sorunu, *İdeal Kent Dergisi*, 4(9), 138-169.
- Aytaç, Ö. (2017), Kent, Metropol ve Değişen Yer/Mekân İmajları, *Mukaddime Dergisi*, 8(1), 1-23.
- Birol Özerk, G. & Akgün Yüksekli, B. (2010), Küresel Kent, Kentsel Markalaşma ve Yok-Mekân İlişkileri, *İdeal Kent Dergisi*, 2(3), 82-93.
- Çelik, Z., Favro D. & Ingersoll R. (2011), *Şehirler ve Sokaklar*, İstanbul: Kitap Yayınevi.
- Derin, A. (2021), Bir Kamusal Alan Tartışması: Van Cumhuriyet Caddesi Örneği, *Vankulu Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (8), 155-176.
- Frisbey, D. (2012), *Modernlik Fragmanları*, Çev. A. Terzi, İstanbul: Metis Yayınları.
- Geniş, Ş. (2010), Küreselleşme, Kent ve Kültür, *İdeal Kent Dergisi*, 2(3), 48-61.
- Güngörmez, D., Demirbağ, O. & Yozgat, U. (2017), Kuruma Yeni Gelen Bireylerin Uyguladıkları Proaktif Sosyalizasyon Taktikleri Üzerine Bir Araştırma, *The Journal of International Scientific Researches (Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Dergisi)*, 2(8), 13-24.
- Gros, F. (2017), *Yürümenin Felsefesi*, Çev. A. Ulutaşlı, İstanbul: Kolektif.
- Harvey, D. (2009), *Sosyal Adalet ve Şehir*, Çev. M. Morali, İstanbul: Metis Yayınları.
- Harvey, D. (2016), *Kent Deneyimi*, Çev. E. Soğancılar, İstanbul: Sel Yayıncılık.
- Karakaş, M. (2019), Kent, Mekân ve Toplum: Mekân Sosyolojisine Giriş, M. Karakaş içinde, *Kent, Mekân ve Toplum*, İstanbul: Tezkire Yayıncılık.
- Karaarslan, F. (2019), *Toplumsal Hafıza: Hatırlamanın ve Unutmanın Sosyolojisi*, İstanbul: Ketebe Yayınları.
- Köksal, A. (2009), *Anlamanın Sınırı*, İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.
- Lefebvre, H. (2014), *Kentsel Devrim*, Çev. S. Sezer, İstanbul: Sel Yayıncılık.
- Özgen, N. & Karadoğan, S. (2009), Siirt Şehrinin Kuruluşu ve Gelişimi, *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19(2), 61-81.
- Toprak, M. (2019), Değişmeyen Kimliğin Değişen Toplumsal Olgusu, *Nişantaşı Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(1), 110-123.
- Urry, J. (2015), *Mekânları Tüketmek*, Çev. R. G. Ögdil, İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

İnternet Kaynakları:

“Güres Caddesi'nin Adı Nereden Geliyor? Siirt'in Yaşayan Ansiklopedisi Açıkladı”,
<<https://www.artisiirt.com/gures-caddesi-nin-adi-nereden-geliyor-siirt-in-yasayan-ansiklopedisi-acikladi/95635/>> (Erişim Tarihi: 21.05.2022).

“Siirt Belediyesi Güres Caddesi Orta Kısım İş Yerlerini Yıkma Kararı Aldı”,
<<http://www.siirtpress.com/siirt-belediyesi-gures-caddesi-orta-kisim-is-yerlerini-yikma-karari-aldi-28434.html>> (Erişim Tarihi: 21.01.2021).

EXTENDED ABSTRACT

Identity constructs of cities make cities different from each other. However, with the modernization, interventions are taking place in the cities and cities are starting to become similar with urban planning. While the cultural identities of the cities are mostly based on a historical background, new urban understandings can cause autobiographical ruptures. Especially in today's world, which is also called the age of consumption, new fictional city identities come to the fore through consumption.

Cities contain the signs of the modern world. The cultural characteristics of the cities are beginning to resemble each other with the effect of modernization and globalization. These similarities reduce spatial differences in cities and continue to exist through similar indicators. Some cities, which tend to maintain their traditional characteristics, are experiencing a process that we can describe as an intermediate form or transitional stage. While the spatial characteristics of historical cities are built over historical fiction, sometimes these spaces cannot protect their basic features against modernization and globalization.

The city of Siirt, which has different identities, is experiencing a transition period with modernization. It is possible to read this passage through Güres Street. The study aims to subject Siirt Güres Street to a sociological reading based on the concepts of city, space and identity. These transitions in urban culture, while transitioning from traditional to modernity, cause the emergence of intermediate forms. While Güres Street reflects this transition process, it has an identity that allows multiple identity spaces to come together.

It is not possible to experience a sharp break with the historical features and cultural assets of the cities. In this context, it is meaningful to produce transition spaces as an intermediate form. Transition spaces, on the one hand, contain symbols that remind of the traditional, on the other hand, they produce modern icons. The coexistence of global brands, which are the products of the culture of capitalism, with local products and places here is one of the concrete indicators of this transition process.

Study, It aims to subject Siirt Güres Street to a sociological reading based on the concepts of city, space and identity. In the process of transition from traditionalism to modernity, the emergence of intermediate forms in urban culture becomes inevitable. Güres Caddesi reflects the aforementioned transitional process and allow multiple identities and spaces to come together. Because the existence of spaces that appeal to different segments of the society here is a concrete indicator of the "multiple identity spaces" of the street that contain identity differences.

Research findings show that there is a close relationship between urban spaces and identity, that urban spaces clearly reveal identity differences, and spaces can have identity structure, fiction and feature. In this context, it can be said that each space represents a different identity. However, the fact that it contains different identities together draws attention as a distinctive feature of some places. It is

possible to describe this issue as multiple identities. Urban spaces or streets from these spaces can have "multiple space identities" in terms of the symbols and identities they contain.